

«Και είπε Κύριος ο Θεός προς Κάιν· πού έστιν Άβελ ο αδελφός σου;» (Άγιος Νεόφυτος ο Έγκλειστος)

/ Πεμπτουσία

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=179447>]

Οι γνώσεις που έχουν σχέση με την καθημερινή ζωή ξεκινάνε απ' αυτούς. Διότι ο Κάιν έγινε γεωργός κι ο Άβελ βοσκός που ποίμαινε πρόβατα. Αυτοί, ούτε από άνθρωπο, ούτε μέσω ανθρώπου αλλά από τη σοφία που προέρχεται από τον ουρανό και δημιούργησε τα πάντα πήραν τη δύναμη να αποκαλύψουν τα σύνεργα της δουλείας τους, ώστε ο ένας να συναρμολογήσει αλέτρι και να ζεύξει το βόδι στο ζυγό και να εκτελέσει τα υπόλοιπα σπουδαία έργα της γεωργίας και ο άλλος, ώστε να αρμέγει και να βγάζει από εντόσθια των ερίφων την πυτιά και να φτιάχνει τυρί και να αποδειχθεί γρήγορα επιδέξιος ποιμήν προβάτων, αν δεν συνέβαινε το γεμάτο κακία έργο του φθόνου. Αλλ' ο εχθρός που απάτησε τον Αδάμ και με τη βρώση του απαγορευμένου καρπού τον έδιωξε από τον παράδεισο, αυτός ο ίδιος

ερεθίζει τον Κάιν για να φθονήσει και σκοτώσει τον αδελφό του, ώστε, όπως έδιωξε τον Αδάμ από τον παράδεισο, έτσι να αποκρύψει και τον Κάιν από το Θεό, πράγμα το οποίο έφερε εις πέρας ο μιαιώτατος. Διότι όταν πρόσφερε στο Θεό θυσία μεμπτή από τα γεννήματα της γης και δεν έγινε αποδεκτή, λυπάται ο Κάιν και φθονεί τον Άβελ, για τα εκλεκτά του δώρα προς το Θεό, διότι *“από των πρωτοτόκων των προβάτων αυτού και των στεάτων αυτών”* (Γεν. δ',4) πρόσφερε δώρα στο Θεό. Γι αυτό το λόγο, αφού λυπήθηκε πολύ ο Κάιν, λέει η Γραφή *“συνέπεσε τω προσώπω αυτού”* (Γεν. δ',5) διότι φοβήθηκε δήθεν μήπως, αφού χάσει τα πρωτοτόκια, προτιμηθεί ο Άβελ σαν θεράπων του Θεού. Και ο καρδιογνώστης Θεός διαλύει την υποψία, διότι του λέει: *-δεν θα σε υποσκελίσει ο αδελφός σου σαν δικός μου θεράπων αλλά “προς σε η αποστροφή αυτού, και συ άρξεις αυτού... ήμαρτες, ησύχασον”* (Γεν, δ' ,7). Αλλά αυτός, επειδή ήταν ασύνετος και δεν τα κατάλαβε αυτά, αντί να ησυχάσει περισσότερο έτριζε τα δόντια από το θυμό εναντίον του αδελφού του, τον οποίο, όταν με απάτη ιόν έκανε να τον ακολουθήσει στον κάμπο, τον σκότωσε.

Τί ακάθαρτη γνώμη, τί χέρι δολοφονικό, το οποίο ούτε θεϊκές υποθήκες, ούτε οίκτος αδελφικός εμπόδισε από τη δολοφονία. *“Και είπε Κύριος ο Θεός προς Κάιν· πού έστιν Άβελ ο αδελφός σου;”* (Γεν. δ',9); Κι αυτός αντί να ομολογήσει και να ζητήσει συγγνώμη, σκληρύνεται περισσότερο κι αποπειράται να καλύψει την πράξη

του φόνου απ' αυτόν που γνωρίζει τις κρυφές βουλές των καρδιών (Α' Κορ. 6',5) και λέει: *“ου γινώσκω· μη φύλαξ του αδελφού μου ειμί εγώ”* (Γεν. 6',9): Μάλιστα, έπρεπε να είσαι, ταλαίπωρε, φύλακας του αδελφού σου, αφού δεν έχει άλλο αδελφό στον κόσμο. Τότε, λοιπόν, ενώ αυτός έσπευδε να κρύψει την αμαρτία, σαν να υπήρχε κάποιος απόκρυφος χώρος, τη φανερώνει και τον ελέγχει πλήρως αυτός ο οποίος έχει μπροστά του ολόκληρο το σύμπαν και λέει: *“Φωνή αίματος του αδελφού σου βοά προς με εκ της γης”* (Γεν. 4',10), αυτού του αίματος το οποίο εσύ προσπαθείς να κρύψεις καλά. Έτσι, είδα ότι φωνάζει ήδη δυνατά και γι' αυτό δέξου δικαίως τον μισθό της εργασίας σου. *“Και νυν επικατάρατος συ από της γης η έχανε το στόμα αυτής δέξασθαι το αίμα του αδελφού σου εκ της χειρός σου. Ότε εργά την γην, και ου προσθήσει την ισχύν αυτής δούναι σοι, στένων και τρέμον έσει επί της γης»* (Γεν. 4',11-12).

Στην περίπτωση του πατέρα του καταριέται τη γη, ώστε να φυτρώνουν γι' αυτόν αγκάθια και τριβόλια, στην περίπτωση, όμως, τού Κάιν δεν καταριέται ο Θεός την γη αλλά τον ίδιο τον Κάιν σαν αδελφοκτόνο, ο οποίος γίνεται υπεύθυνος όχι μόνο κατάρας αλλ' υποβάλλεται σε τιμωρία στεναγμού και τρόμου. Τότε, όταν κατάλαβε ο Κάιν το μέγεθος της αμαρτίας του και σε πόσα κακά έμπλεξε τον εαυτό του, ομολογεί ότι η αμαρτία του είναι τόσο μεγάλη που να μην μπορεί να τύχει καμιάς συγγνώμης. Δεν ωφελείται, όμως, καθόλου διότι τα πάντα είναι ωραία στον καιρό τους. Διότι είναι ωραίο πράγμα η εξομολόγηση πριν να ελεγχθεί και να καταδικασθεί κανείς.

“Και είπε Κάιν προς τον Κύριον τον Θεόν· μείζων η αιτία μου του αφεθῆναι με” (Γεν. 4',13), η αμαρτία μου δεν είναι άξια συγγνώμης και *“ει εκβάλλεις με σήμερον από προσώπου της γης και από προσώπου σου κρυβήσομαι και έσομαι στένων και τρέμων επί της γης και έσται πας ο ευρίσκων με αποκτενεί με. Και είπεν αυτώ Κύριος ο Θεός· ουχ ούτως, πας ο αποκτείνας Κάιν επτά εκδικουμενα παραλύσει”* (Γεν. 4',14-15), δηλαδή με τον ένα φόνο διέπραξε επτά αμαρτίες και δέχτηκε επτά επιτίμια κι αν κάποιος τον σκοτώσει θα δεχτεί επτά τιμωρίες *“ως επτά εκδικούμενα παραλύσει”*.

“Και έθετο Κύριος ο Θεός σημείον τω Κάιν του μη ανελείν αυτόν πάντα τον ευρίσκοντα αυτόν. Εξήλθε δε Κάιν από προσώπου Κυρίου” δηλαδή εξέπεσε *“και ώκησεν εν γη Ναϊδ κατέναντι Εδέμ. Και έγνω Κάιν την γυναίκα αυτού και συλλαβούσα έτεκε τον Ενώχ”* (Γεν. 4',15-17).

(Συνεχίζεται)